

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1894.

(Zawiera Nr. 215—217.)

215.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 31. października 1894,

tyczące się ustanowienia w Teodo delegacji cłowej sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską.

W Teodo, powiecie dubrownickim ustanowiona została delegacja cłowa sprawująca oraz służbę portową i zdrowotną morską, która rozpoczęła urzędowanie od dnia 1. października 1894.

Delegacja ta otrzymała upoważnienia komory pomocniczej II. klasy i nadto upoważniona została:

1. do ekspedycyowania bez poboru cła beczek starych, używanych, znakiem firmy tutejszo-krajowej opatrzonych, które służyły za opakowanie do posyłek wywozowych tutejszo-krajowych i wracają;

2. do załatwiania urzędowego oznajmień czynionych przez producentów gorzalki (przyjmowanie oznajmień, wygotowywanie bolet i pobór podatku produkcyjnego);

3. do wykonywania czynności urzędowych, dotyczących się istniejącej kontroli nad towarami w okręgu pogranicznym;

4. do samodzielnego utrzymywania rachunku znaczków statystycznych w myśl §. 14 rozporządzenia z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. rozp. Nr. 59).

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

216.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. listopada 1894,

którem stosownie do §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody ustanawia się podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) poddane zostały obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek przygody.

Stosownie do §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, ustanawia się w sposób podany w załączce podział na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody poddane zostały obowiązkowi takiego ubezpieczenia.

Poszczególne przedsiębiorstwa obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek przygody podlegające, zaliczane być mają do klas niebezpieczności i stóp procentowych na podstawie modły klasyfikacji niebezpieczności i stóp procentowych ustanowionej rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 167).

Pod tym względem postanowienia zawarte w §§. 2 aż do 10 rzeczzonego rozporządzenia mają być odpowiednio stosowane.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Załączka.

P o d z i a ł

na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody, podane zostały obowiązkowi takiego ubezpieczenia.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
1. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 1:			
Koleje żelazne parowe, wszystkie przedsiębiorstwa onychże łącznie z przedsiębiorstwami pomocniczymi	—	VIII	—
U w a g a. Przy ustanawianiu klasy niebezpieczności obok podanej wzięto w rachubę owo podwyższenie ciężaru, które koleje żelazne parowe ponosić muszą na zasadzie postanowień ostatniego ustępu artykułu VII. ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168)			
Koleje drogowo:			
parowe*)	—	VIII	—
elektryczne	—	VII	—
posługujące się siłą zwierzęcą	—	VI	—
Koleje nie posługujące się ani siłą żywiołową ani zwierzęcą	—	VIII	—
Koleje linowe	—	VIII	—
2. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 2:			
a) Przewóz ludzi lądem:			
Przedsiębiorstwa pocztowo-wozowe	—	V	—
Przedsiębiorstwa pogrzebowe	—	III	IV
Przedsiębiorstwa powozów najemnych (fiakry, jednokonki itp).	—	V	—
Przedsiębiorstwa omnibusowe	VII	VIII	IX
b) Przewóz rzeczy lądem:			
Przedsiębiorstwa pocztowo-wozowe	—	V	—
Wozy ciężkie (z budulcem, węglem, drzewem, sprzętami, pakami pełnymi, bydłem itp.)	IX	X	XI
Wozy lekkie (wozy towarowe lekkie na resorach, kary itp.)	VII	VIII	—
Przedsiębiorstwa spedycyjne	VIII	IX	X
c) Przedsiębiorstwa przewozu wodą:			
Przedsiębiorstwa żeglugi parowej	—	VIII	IX
Mosty ruchome	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa tratwowe	—	X	XI
Przewozy rzeczne	VII	VIII	—
Przedsiębiorstwa spławu drzewa	—	VIII	—
Promy kołowrotowe	VII	VIII	—
Zakłady najmu łodzi wiosłowych i żaglowych	—	V	—
Hołowanie statków	—	VIII	—
Żegluga na rzekach, rzeczках, kanałach i jeziorach śródkrajowych (bez silni parowych) do przewozu ludzi i towarów	VII	VIII	—
Zakłady trajektowe	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa ładowania i wyładowywania okrętów	—	VIII	—

*) Co w tytule koleje żelazne parowe nadmieniono względem ustanowienia klasy niebezpieczności stosuje się i tutaj.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
3. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 3: Wybieranie namuliska:			
Roboty ziemne	—	VIII	—
Roboty wodne	—	X	—
4. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 4: Przedsiębiorstwa czyszczenia ulic:			
1. zamiatacze ulic, zgartywacze śniegu itp.	—	III	IV
2. robotnicy zatrudniani przy wozach	—	X	—
Przedsiębiorstwa czyszczenia okien, dachów, bram wjezdnych, ścian czelnych itp.	—	VII	VIII
5. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 5: Składy towarów i przedsiębiorstwa domów skladowych	VII	VIII	—
Składy hurtowe węgla i drzewa	VII	VIII	—
Przedsiębiorstwa piwniczne	—	VII	—
Trzy powyższe tytuły nie obejmują zarazem i transportu towarów.			
6. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 6: Przedsiębiorstwa teatralne:			
1. osoby występujące na scenie (artyści, chorzyści, statyści, suflerzy, muzycy itp.)	—	III	—
2. baletnicy	V	VI	—
3. cały poczet osób należących do służby technicznej, magazynierskiej, warsztatowej i do nadzoru nad budynkami, rzemieślnicy wszelkiego rodzaju	—	VI	—
4. cały poczet służby w pomieszczeniach dla publiczności	—	III	—
7. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 7: Straże pożarne zawodowe	VII	VIII	IX
8. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 8: Czyszciciele kanałów i ścieków	VIII	IX	—
9. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 9: Kominiarze	—	V	—
10. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 10: Roboty warsztatowe:			
kamieniarzy według klasyfikacji niebezpieczności przepisanej w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 167) w grupie IV c)	—	—	—
rurmistrzów	—	V	—
konstruktorów żelaznych	VI	VII	VIII

217.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. listopada 1894,

którem dług nieustalony w udziałowych zapisach hipotecznych zostaje ograniczony do sumy dziewięćdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej.

Na zasadzie ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 156), upoważniającej Ministra skarbu, żeby dług nieustalony w udziałowych zapisach hipotecznych zmniejszył aż do sumy siedmdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej, ogranicza się niniejszem dotychczasową sumę maksymalną tego długu nieustalonego, sto milionów złotych waluty austriackiej wynoszącą, na razie do sumy dziewięćdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej.

Pod względem ściągnięcia części tego długu nieustalonego, przenoszącej rzeczoną kwotę, rozporządza się, żeby c. k. Naczelną kasą państwa wydała c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu bez odpłaty, jako ściągnięte, udziałowe zapisy hipoteczne w posiadaniu państwa będące, w sumie dziesięć milionów złotych waluty austriackiej.

Na miejsce tych ściągniętych udziałowych przekazów hipotecznych nie wolno już wypuszczać w obieg żadnych udziałowych przekazów hipotecznych a względnie biletów państwa.

Suma udziałowych zapisów hipotecznych, oddanych jako ściągnięte c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu ma być niezwłocznie, stosownie do §. 3 ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 156), jako umorzona, od sumy ogólnej tego długu nieustalonego odpisana i wykazana.

Plener r. w.